

ПРЕС КЛИПИНГ

23-24. август 2014.

НАСЛОВИ

- Sindikalci neobavešteni da se prodaje Dom sindikata;(стр.2)
- Traže kupce za firme fantome;(стр.4)
- Prednost Srbije jeftiniji rad;(стр.5)
- Ko je пожар у кући гасио бензином?;(стр.6)
- Dom sindikata, šta se tačno prodaje;(стр.8)
- Traže najbolji model privatizacije;(стр.9)
- Prosvetari žele razgovor s vladom;(стр.10)
- Vučević: Urediti gradska preduzeća; стр.11)

<http://novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:506869-Sindikalci-neobavesteni-da-se-prodaje-Dom-sindikata>

Sindikalci neobavešteni da se prodaje Dom sindikata

Tanjug

Prostor Doma sindikata, koja se našla na spisku Agencije za privatizaciju zajedno sa još 502 preduzeća za prodaju, isključivo je vlasništvo Saveza samostalnih sindikata Srbije, tvrde u tom sindikatu

Prostor Doma sindikata, koja se našla na spisku Agencije za privatizaciju zajedno sa još 502 preduzeća za prodaju, isključivo je vlasništvo Saveza samostalnih sindikata Srbije, tvrde u tom sindikatu, dok je Asocijacija samostalnih i nezavisnih sindikata saopštila da je zainteresovani kupac.

Sindikalci, međutim, ističu da iz oglasa nije sasvim jasno šta će tačno ići na prodaju.

Pravnik u SSSS-u Aleksandar Marković je za Tanjug rekao da je prostor Doma sindikata isključivo vlasništvo Saveza samostalnih sindikata Srbije.

"Uknjiženi vlasnik je Savez samostalnih sindikata Srbije, a Dvorana Doma sindikata funkcioniše kao preduzeće koje ima svoje zaposlene", rekao je Marković.

Napominje da iz poziva Agencije za privatizaciju ne vidi šta je predmet prodaje i da se o tome detaljnije može razgovarati tek kada se objave preciznije inoformacije o tome.

Dvoranu je osnovalo sindikalno veće SFRJ, a od 1975. godine je društveno preduzeće, koje posluje na principu dohotka i na svim ekonomskim principima, što znači da nema nikakvih dotacija niti popusta.

Glavni menadžer Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS) Dragan Milovanović kaže da vlasništvo nad Društvenim preduzećem za pripremanje i organizovanje kulturno-umetničkih i obrazovnih programa dvorana Doma sindikata pripada državi, te da se zato i našlo na listi za privatizaciju.

ASNS je najavio da je zainteresovan za kupovinu Doma sindikata, ali ni Milovanoviću iz oglasa nije jasno šta je na prodaju s obzirom na to da u okviru Doma sindikata postoji i dvorana, odnosno bioskopska sala.

Budući da je prikazan iznos kapitala 102 miliona dinara Milovanović veruje da je u ponudu ušla i sala.

"Taj objekat trebalo bi da se sačuva za sve radnike i sindikate u Srbiji jer je i izgrađena sredstvima radnika, i zašto bi dozvolili da je je kupi neko drugi", kazao je Milovanović za Tanjug napomenuvši da je u svim zemljama bivše SFRJ sindikalna imovina podeljena između sindikata.

ASNS će, dodao je, pozvati i druge sindikate da uzmu ušesće u privatizaciji i da ako bude bilo moguće, da se formira konzorcijum koji bi zajednički nastupio u kupovini.

Taj sindikat će razmotriti na primer mogućnost da svaki član tog i drugih sindikata priloži po 20 evra, a ako se dogovore i da formiraju konzorcijum.

Tim povodom će, najavio je, naredne sedmice ASNS uputiti pismo o namerama Agenciji za privatizaciju.

Iako u Savezu samostalnih sindikata Srbije (SSSS) tvrde da je sam prostor Doma sindikata isključivo vlasništvo te sindikalne organizacije, Milovanović tvrdi da udeo imaju i drugi sindikati.

"U vreme kada sam obavljao funkciju ministra rada u vladi Zorana Đinđića komisija je istraživala imovinu Saveza samostalnog sindikata, 2003. godine, i ispostavilo se da je imovina Doma sindikata u vlasništvu države, a da li je Samostalni sindikat uspeo to posle da prevede na sebe - ne znam", rekao je Milovanović.

S druge strane, direktoru Dvorane Doma sindikata Dragoslavu Agatonoviću je izgleda jasno šta je na prodaju jer kaže da bi najbolji kupac bio "onaj koji je dobar domaćin", koji bi za uzvrat, između ostalog, dobio dvoranu sa izuzetnom tradicijom, lokacijom i "najboljim filmskim ozvučenjem u gradu".

Agatonović je ranije za Tanjug rekao da bi kupac trebalo da uloži oko dva miliona evra, što bi bilo dovoljno da dvorana, koja će na jesen "napuniti" 57 godina, izgleda "svetski i evropski".

Njega oglas Agencije za privatizaciju nije iznenadio, te da je Dvorana u prospektu za prodaju bila i 2007. godine kada se javilo 10-ak zainteresovanih kupaca.

Prema rečima Agatonovića, Dvorana je društveno preduzeće, koje trenutno ima 30-ak zaposlenih, a kao vlasnik prostora se vodi Savez samostalnih sindikata Srbije.

Zbog toga, dodao je, postoji "borba sa državom oko imovine".

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/489506/Traze-kupce-za-firme-fantome>

AGENCIJA ZA PRIVATIZACIJU NIJE NAŠLA 58 FIRMI ZA PRODAJU

Traže kupce za firme fantome

Suzana Lakić

„Nismo jednostavno mogli da nađemo 58 preduzeća. Pokušali smo da stupimo u kontakt i sa mnogim direktorima, ali bez uspeha, a očigledno je da im firme rade”.

Ovo za “Blic” kaže direktorka Agencije za privatizaciju Marijana Radovanović, odgovarajući na pitanje kako je moguće da kontrolori Agencije nisu uspeli da pronađu 58 preduzeća koja treba privatizovati do kraja 2015.

- Tražili smo ih na adresama upisanim u Agenciji za privredne registre. Potom smo imali ideju da ih likvidiramo, ali smo otkrili da su mnoge firme tražile mirovanja poreskog duga, a to je bio znak da rade. Moguće je da ovde ima posla za istražne organe, ali je i činjenica da takva igra žmurke više neće biti moguća. Sada možemo pokrenuti stečaj kada preduzeće nema delatnost i zaposlene ili ako ne preda završni račun - ocenila je Radovanović.

Firme sa spiska uglavnom su u društvenom vlasništvu, najčešće registrovane za trgovinu, imaju jednog ili nijednog zaposlenog. Njih 25 ne predaje finansijske izveštaje, a mnoga poput „Donit komerca”, registrovanog u Knez Mihailovoj ulici, to je učinila za 2012.

U Poreskoj upravi kažu da je 20 preduzeća sa spiska tražilo mirovanje poreskog duga. „Frigo Srem” iz Iriga duguje 600 miliona dinara, a 260 miliona niški „Frank komerc”. Miladin Maglov iz APR tvrdi da firme u prijavi za registraciju moraju da navedu adresu, ali i da su obavezne da prijave svaku njenu promenu.

- Rok je 15 dana. Najveći broj preduzeća se toga pridržava jer znaju da bi Poreska uprava mogla da ih kazni - rekao je Maglov za “Blic”. On je dodao da APR ne proverava da li se preduzeća nalaze na prijavljenoj adresi i da je to posao poreznika ili inspekcije.

Miroslava Milenović finansijski forenzičar kaže da se “samo samo nagađati šta se događa u ovim firmama, od toga da rade na drugoj adresi do toga da ne obavljaju delatnost”.

- Može da bude ništa, ali i svašta. Očigledno je samo da državni organi ne rade svoj posao - kaže Milenović za “Blic”.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/489599/Prednost-Srbije-jeftiniji-rad>

Prednost Srbije jeftiniji rad

Fonet

Srpska vlada brže sprovodi reforme od hrvatske jer ima jaču političku poziciju, kaže za Dojče vele analitičar Dojče banke Kevin Kerner, ističući da će srednjeročno veliki adut Zagreba biti članstvo u EU, na koje će Srbija pričekati.

Što se tiče stvaranja poverenja kod stranih ulagača, članstvo u EU je veliki plus za Hrvatsku, ali je zato je prednost Srbije, recimo, niža cena rada, smatra Kerner.

On je ocenio da je za Hrvatsku je velika prednost što je članica EU, kao prva zemlja sa Zapadnog Balkana, a da Srbija i Crna Gora verovatno na članstvo ne mogu računati pre 2020. godine.

Poredeći stanje privrede Srbije i Hrvatske, ovaj analitičar je naveo da je Hrvatska je, pored Grčke, jedina članica EU koja je neprekidno u recesiji od izbijanja finansijske krize, ima slabu potražnju, i što se tiče privatnih domaćinstava i preduzeća, a i što se tiče države, nezaposlenost je i dalje vrlo

velika, trenutno negde oko 18 odsto, budžetski deficit skoro pet odsto BDP, dakle daleko iznad dopuštenih tri odsto. I javni dug, je s više od 60 posto bio iznad propisane granice EU.

- Za Srbiju važi mnogo onoga što i za Hrvatsku - rekao je Kerner. Nezaposlenost je u Srbiji još veća. Srbija nakon izbijanja finansijske krize nije bila u trajnoj recesiji, ali mnogi strukturni problemi su isti kao u Hrvatskoj.

U Srbiji je proteklih godina znatno porastao javni dug, na iznad 60 odsto. I Srbija se bori s reformama i merama za konsolidaciju budžeta, naveo je analitičar Dojče banke.

Prema njegovoj oceni, Srbija želi da poveća poverenje u svoju privredu, ali i "tamo postoji potencijal za rastuće frustracije i otpor stanovništva jer se kratkoročno osećaju pre svega negativne strane reformi".

Ipak, Srbija ima sada novu vladu koja ima jak položaj i zato je u stanju da lakše progura reforme u parlamentu, zaključio je Kerner

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Ko-je-pozar-u-kuci-gasio-benzinom.sr.html>

Ко је пожар у кући гасио бензином?

Ако је повећање пензија 2008. било најнеодговорнији економски потез државе, покојни Јован Кркобабића, тадашњи лидер Партије уједињених пензионера, није то могао сам да „прогура”

Нема економисте у Србији који неће рећи да је ванредно повећање пензија 2008. године било најнеодговорнији потез тадашње економске политике и да нам због тога прети банкрот. Питање је, међутим, ко је тада стајао иза предлога Јована Кркобабића, тадашњег лидера Партије уједињених пензионера. Није то било тако давно да се не бисмо сетили како тај партијски лидер ипак није био тако моћан да сам донесе такву одлуку. Ко му је то омогућио и да ли је још тада било упозорења да кућу којој прети пожар не треба поливати бензином?

Иако је и сам Борис Тадић пре неколико месеци признао да је та одлука била његова грешка, из политичког угла гледано, она је тада била разумљива. Од испуњења Кркобабићевог обећања зависио је опстанак коалиционе владе након избора 2008. Међутим, да ли је тада било оних који су упозоравали да опстанак владе једног дана у питање може да доведе опстанак државе и јавних финансија.

Тадашња министарка финансија Диана Драгутиновић била је против те одлуке, али, како је и сама истицала, није имала политичку снагу да то и оствари. Упозоравала је да се на тај начин смањују издаци за капиталне инвестиције и да Србија тако бира између Коридора 10 и повећања пензија. Ипак, на крају је и сама предложила ребаланс буџета који је предвиђао

ванредно повећање пензија од 10 одсто. И премијер Мирко Цветковић на седницама владе је био против повећања пензија. И сам је затим, зарад опстанка владе, попустио и истакао како ће предизборно обећање бити остварено. Иако се земља највише задужила у време док је Цветковић био премијер, а државни дуг је за време његовог мандата „ушао у црвено“, врло често се заборавља да је крајем 2008. године он највише утицао да новоформирана коалиција прекрши једно друго предизборно обећање и тиме спасао земљу финансијског слома.

Да ће нам се повећање пензија обити о главу упозоравао је и тадашњи гувернер Радован Јелашић, који је током свог мандата небројано пута поновио економску мантру да Србија троши незарађено. Тим поводом је говорио да је свима лепо када се више троши, али питање је докле ће то моћи тако. „Дакле пре или после треба да се спустимо на земљу и да се суочимо са реалношћу”, говорио је тада Јелашић.

Иначе и ММФ, с којим Србија тада није имала аранжман (склопила га је почетком 2009. године) био је против повећања пензија. Међутим, њихова упозорења више су се односила на мањак новца за капиталне инвестиције, односно да земља тако жртвује развој. Алармантних најаву банкрота није било, што иначе и није пракса ове међународне финансијске институције.

И стручна јавност тада је била прилично уједињена. Два водећа билтена Макроекономске анализе и трендови (МАТ) и Квартални монитор упозоравали су да је таква одлука финансијски неодржива.

Повећање пензија критиковала је и Даница Поповић, професорка економског факултета. „То што ће ово скромно повећање неминовно извршити снажан инфлаторни притисак, и што ће га сигурно врло брзо појести инфлација, кога је брига”, рекла је она тада. Практично није било економисте који тада ту одлуку није критиковао, али су се упозорења највише односила на могући раст инфлације.

Звучи занимљиво да су посланици Демократске странке Србије у парламенту оштро критиковали повећање пензија. Ненад Поповић, тадашњи шеф економског тима те партије, такву одлуку назвао је „сулудом”.

Најалармантнија упозорења тада су стизала од Млађана Динкића, тадашњег министра привреде. „Било би то економско самоубиство”, рекао је тада Динкић.

„Ово је далеко дубља економска криза од оне из 1929. године. Ако се разумете у економију знаћете да се у оваквим условима не сме мењати пензиони закон”, упозорио је тада он. На питање новинара да ли такви његови ставови могу да угрозе опстанак владе одговорио је да „не верује”, јер би у супротном била угрожена не влада, него држава”. То би било исто као да кућу којој прети пожар полијете бензином.

То, међутим, не значи, да Динкић касније, није доливао уље на ватру. Први је, након што су плате и пензије током кризе биле замрзнуте, затражио њихово одмрзавање 2010. године, а 2011. године играјући на карту опстанка Тадићеве владе у парламенту прогурвао Закон о финансирању локалних самоуправа, које Фискални савет, после повећања пензија 2008. године, оцењује као други најнеодговорнији потез у вођењу фискалне политике. Такође, био је један од најоштријих противника тадашње министарке финансија Диане Драгутиновић, када је 2010. године предлагала да се повећа оптерећење потрошње, односно ПДВ, како би се растеретио рад и капитал, односно смањио порез на зараде. Као министар финансија у влади Ивице Дачића, дакле у коалицији са Српском напредном странком, Динкић је повећао ПДВ са 18 на 20 одсто.

Зашто пензионери плаћају цех

Колико год да су пензије мале, а стандард најстаријих грађана Србије низак - не постоји рачуница која земљу може да спасе банкрота и да се избегне смањење пензија. Уштеде на ситним ставкама више не дају никакве ефекте. Само захватање на највећим издацима може да нас спасе дужничке кризе. Пензије, са платама запослених у јавном сектору, чине највећи појединачни издатак у буџету. Чак 14 одсто бруто домаћег производа, односно свега што привреда створи за годину дана, одлази на пензије. Од 800 милиона евра, колико је Фискални савет израчунао да се мора уштедети, чак две трећине од те суме може се једино намаћи смањивањем пензија.

Аница Телесковић

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=08&dd=23&nav_id=891354

Dom sindikata, šta se tačno prodaje

IZVOR: TANJUG

Beograd -- Prostor Doma sindikata, koja se našla na spisku za prodaju, isključivo je vlasništvo Saveza samostalnih sindikata Srbije, tvrde u tom sindikatu.

Asocijacija samostalnih i nezavisnih sindikata saopštila da je zainteresovani kupac. Sindikalci, međutim, ističu da iz oglasa nije sasvim jasno šta će tačno ići na prodaju.

Pravnik u SSSS-u Aleksandar Marković je za Tanjug rekao da je prostor Doma sindikata isključivo vlasništvo Saveza samostalnih sindikata Srbije.

"Uknjiženi vlasnik je Savez samostalnih sindikata Srbije, a Dvorana Doma sindikata funkcioniše kao preduzeće koje ima svoje zaposlene", rekao je Marković.

Napominje da iz poziva Agencije za privatizaciju ne vidi šta je predmet prodaje i da se o tome detaljnije može razgovarati tek kada se objave preciznije informacije o tome.

Dvoranu je osnovalo sindikalno veće SFRJ, a od 1975. godine je društveno preduzeće, koje posluje na principu dohotka i na svim ekonomskim principima, što znači da nema nikakvih dotacija niti popusta.

Glavni menadžer Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS) Dragan Milovanović kaže da vlasništvo nad Društvenim preduzećem za pripremanje i organizovanje kulturno-umetničkih i obrazovnih programa dvorana Doma sindikata pripada državi, te da se zato i našlo na listi za privatizaciju.

ASNS je najavio da je zainteresovan za kupovinu Doma sindikata, ali ni Milovanoviću iz oglasa nije jasno šta je na prodaju s obzirom na to da u okviru Doma sindikata postoji i dvorana, odnosno bioskopska sala.

Budući da je prikazan iznos kapitala 102 miliona dinara Milovanović veruje da je u ponudu ušla i sala.

"Taj objekat trebalo bi da se sačuva za sve radnike i sindikate u Srbiji jer je i izgrađena sredstvima radnika, i zašto bi dozvolili da je je kupi neko drugi", kazao je Milovanović za Tanjug napomenuvši da je u svim zemljama bivše SFRJ sindikalna imovina podeljena između sindikata.

ASNS će, dodao je, pozvati i druge sindikate da uzmu ušesće u privatizaciji i da ako bude bilo moguće, da se formira konzorcijum koji bi zajednički nastupio u kupovini.

Taj sindikat će razmotriti na primer mogućnost da svaki član tog i drugih sindikata priloži po 20 evra, a ako se dogovore i da formiraju konzorcijum.

Tim povodom će, najavio je, naredne sedmice ASNS uputiti pismo o namerama Agenciji za privatizaciju.

Iako u Savezu samostalnih sindikata Srbije (S S S S) tvrde da je sam prostor Doma sindikata isključivo vlasništvo te sindikalne organizacije, Milovanović tvrdi da udeo imaju i drugi sindikati.

"U vreme kada sam obavljao funkciju ministra rada u vladi Zorana Đinđića komisija je istraživala imovinu Saveza samostalnog sindikata, 2003. godine, i ispostavilo se da je imovina Doma sindikata u vlasništvu države, a da li je Samostalni sindikat uspeo to posle da prevede na sebe - ne znam", rekao je Milovanović.

S druge strane, direktoru Dvorane Doma sindikata Dragoslavu Agatonoviću je izgleda jasno šta je na prodaju jer kaže da bi najbolji kupac bio "onaj koji je dobar domaćin", koji bi za uzvrat, između ostalog, dobio dvoranu sa izuzetnom tradicijom, lokacijom i "najboljim filmskim ozvučenjem u gradu".

Agatonović je ranije za Tanjug rekao da bi kupac trebalo da uloži oko dva miliona evra, što bi bilo dovoljno da dvorana, koja će na jesen "napuniti" 57 godina, izgleda "svetski i evropski".

Njega oglas Agencije za privatizaciju nije iznenadio, te da je Dvorana u prospektu za prodaju bila i 2007. godine kada se javilo 10-ak zainteresovanih kupaca.

Prema rečima Agatonovića, Dvorana je društveno preduzeće, koje trenutno ima 30-ak zaposlenih, a kao vlasnik prostora se vodi Savez samostalnih sindikata Srbije.

Zbog toga, dodao je, postoji "borba sa državom oko imovine".

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=08&dd=23&nav_id=891352

Traže najbolji model privatizacije

IZVOR: TANJUG

Beograd -- Agencija za privatizaciju počće od ponedeljka sastanake sa predstavnicima menadžmenta i sindikata preduzeća iz njene nadležnosti.

Cilju je pronalaženja najboljeg modela za privatizaciju.

Rukovodstva i sindikati preduzeća, kako je saopšteno danas iz Agencije, pozvani su da iznesu svoja mišljenja i predloge i da aktivno učestvuju u izboru privatizacionih rešenja, što je novina od kada se sprovodi privatizacija u Srbiji.

Za prvu nedelju, od 25. do 28. avgusta, dogovoreni su sastanci sa predstavnicima 65 preduzeća, medju kojima su RTB Bor, Magnohrom, IMR, Budimka.

Preduzeća trenutno vrše popis i procenu fer tržišne vrednosti imovine, obaveza i kapitala i podatke su dužna da dostave Agenciji do 29. septembra.

Prilikom predlaganja modela, metoda i mera, Agencija će uzeti u obzir pristigla pisma zainteresovanosti, parametre poslovanja samog preduzeća - da li ono ima tržište i biznis, broj zaposlenih, strateški značaj, kao i mišljenja rukovodstava i sindikata u preduzećima.

Agencija će svoje predloge dostaviti Ministarstvu privrede do 30. oktobra, navodi se u saopštenju.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2014&mm=08&dd=22&nav_category=12&nav_id=891048

Prosvetari žele razgovor s vladom

IZVOR: TANJUG

Sindikati prosvetara žele da se sastanu s ministrima prosvete i državne uprave i lokalne samouprave da bi razgovarali o uslovima rada.

Iz četiri reprezentativna sindikata u prosveti uputili su molbu ministrima Srđanu Verbiću i Kori Udovički za hitan prijem kako bi započeli pregovore o smanjenju plata u javnom sektoru i produženju kolektivnog ugovora.

Predsednik Sindikata radnika u prosveti Srbije Slobodan Brajković rekao je da se od predstavnika vlasti traži da se uvedu platni razredi, pa tek kada se izjednače primanja prema stručnoj spremi da se razgovara o eventualnom smanjenju plate.

"Osim toga, želimo da pregovaramo i o produženju kolektivnog ugovora koji ističe početkom naredne godine", rekao je Brajković.

Ukoliko pregovori ne budu dali željene rezultate, nastavlja on, prosvetari će stupiti u štrajk polovinom septembra.

Zahtev za prijem kod nadležnih ministarstava upućen je nakon zajedničkog sastanka četiri reprezentativna sindikata: Unije sindikata prosvetnih radnika Srbije (USPRS), Sindikata obrazovanja Srbije (SOS), Sindikata radnika u prosveti Srbije (SRPS) i Granskog sindikata prosvetnih radnika Srbije "Nezavisnost".

Jedino je Unija - USPRS odlučila da 1. septembra organizuje štrajk upozorenja, kao i protest na Trgu Nikole Pašića.

"Smatramo da 1. septembar nije pogodan dan za organizovanje štrajka, jer ne bi bio masovan. Učitelji tog dana primaju prvake, formiraju se odeljenja", objašnjava Brajković, zbog čega preostala tri sindikata nisu podržala kolege.

Zajednički stav je, kako kaže, ukoliko pregovori ne daju željene rezultate da se polovinom septembra organizuje štrajk prosvetara.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=08&dd=22&nav_id=891176

Vučević: Urediti gradska preduzeća

IZVOR: BETA

Novi Sad -- Gradonačelnik Novog Sada Miloš Vučević izjavio je danas da nijedno gradsko javno i komunalno preduzeće koje je u krizi "neće preživeti" ukoliko se ne uredi.

Vučević je novinarima prilikom obilaska grada rekao da je šest gradskih javnih i komunalnih preduzeća "u dramatičnoj situaciji" i pozvao njihova rukovodstva da sistematizaciju radnih mesta uredi kao što je bila novembra 2000. godine, jer do tada nije dolazilo do prevelikog zapošljavanja. Povodom protesta zaposlenih u JKP "Put", koji su nezadovoljni zbog kašnjenja i smanjenja plata, Vučević je poručio da ne može sindikat samo da postavlja pitanje kada će radnici primiti platu, a da ne govori o uzrocima zašto plate kasne.

"Svi se bave samo posledicama, a ako ne uredimo ta preduzeća, ako ona ne prihvate program sistematizacije, ne usklade rashode sa prihodima - nijedno takvo preduzeće neće preživeti", rekao je gradonačelnik.

On je zatražio od rukovodstava tih preduzeća da ove godine sprovedu socijalni program, a da iduće nastave reorganizaciju i restrukturiranje, kako bi 1. januara 2016. godine gradjanima moglo da se kaže da su ta preduzeća izašla iz krize.

Kako je ranije više puta isticano, to su, pored JKP "Put", i JKP "Stan", JKP "Gradsko zelenilo", JKP "Čistoća", JKP "Lisje", kao i Predškolska ustanova "Radosno detinjstvo".

Direktor JKP "Put" Željko Džakula rekao je da su radnicima danas isplaćene plade i da smanjene za 25 posto jer preduzeće mora da posluje u skladu s raspoloživim sredstvima.

"Pripremamo novu sistematizaciju i reorganizaciju, i sledi smanjenje broja zaposlenih, prvenstveno u administraciji, a iz budžeta Grada je za otpremnine u JKP 'Put' određeno 50 miliona dinara", objasnio je Džakula i dodao da se plate "više neće deliti, nego zaradjivati".

Gradonačelnik Vučević je danas obišao delove Novog Sada na čije su komunalno uredjenje gradjani podneli najviše pritužbi.